

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **K.P. i M.C.**

w przedmiocie wznowienia postępowania,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 12 listopada 2025 r.

wniosku pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej o zasądzenie kosztów pomocy prawnej,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od skazanych M.C. i K.P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej A.S. – w częściach na nich przypadających - kwotę 6912 zł (sześć tysięcy dziewięćset dwanaście) tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżycielkę posiłkową na ustanowienie pełnomocnika procesowego w postępowaniu o wznowienie oraz kwotę 2014,80 zł tytułem zwrotu wydatków na koszty podróży pełnomocnika procesowego.

UZASADNIENIE

Obowiązek uiszczenia przez skazanych w częściach na nich przypadających wydatków poniesionych przez oskarżycielkę posiłkową na ustanowienie pełnomocnika procesowego wynika z treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2025 r., IV KO 88/24.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wystąpił z wnioskiem o uzupełnienie rozstrzygnięcia sądu o ustalenie wysokości wydatków poniesionych przez oskarżycielkę posiłkową na ustanowienie pełnomocnika, łącznie z kwotą wydatków poniesionych na dojazd pełnomocnika do Sądu Najwyższego wykazując kwotę 13 225 zł tytułem ustanowienia pełnomocnika i występowania przez niego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym (3 x 3075 zł + 1x 4000 zł zgodnie z przedstawionymi fakturami) i kwotę 2014,80 zł za dojazdy z O. do Sądu Najwyższego samochodem osobowym o pojemności 2000 cm³ (219 km x 2 x 4 x 1,15 zł).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest częściowo zasadny.

Oskarżycielowi posiłkowemu przysługuje zwrot kosztów zastępstwa z tytułu ustanowienie jednego pełnomocnika w postępowaniu o wznowienie (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k.). Oczywistym jest, że pełnomocnika działającego z wyboru łączy z klientem umowa określająca jego wynagrodzenie (art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze), niemniej umowa ta wiążąca jest tylko w relacji pomiędzy pełnomocnikiem będącym adwokatem i jego mocodawcą. Ustalona w umowie wysokość kosztów za czynności adwokackie nie musi stanowić podstawy zasądzenia przez sąd poniesionych przez stronę kosztów zastępstwa prawnego. W rozpoznawanej sprawie nie jest więc ona wiążąca dla Sądu Najwyższego.

Jak wynika z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie tj. z dnia 23 sierpnia 2023 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 1964) opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego i kosztów adwokackich ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2- 4, z czego wnosić należy, że są one podstawą do ustalenia wynagrodzenia. Wysokość kwoty otrzymanej jako zwrot uzasadnionych wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika limitowana jest wysokością

rzeczywiście poniesionych kosztów, przy czym nie może przekroczyć sześciokrotności stawki minimalnej (§ 15 ust. 3 powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości).

W tej sprawie wniosek pełnomocnika zawierał żądanie zwrotu określonych we wniosku kosztów ustanowienia zastępstwa procesowego, jednakże ich wysokość przekraczała sześciokrotność stawki minimalnej określonej w rozporządzeniu.

W orzecznictwie słusznie wskazuje się, że Sąd może kontrolować wysokość żądanego przez stronę wynagrodzenia adwokata w zakresie przekraczającym stawki minimalne określone we wskazanym rozporządzeniu, przy czym kontrola ta dokonywana ma być przy uwzględnieniu rodzaju i stopnia złożoności sprawy oraz nakładu pracy adwokata (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r., I KZP 1/11, OSNKW 2011, z. 5, poz. 38).

Zważywszy na charakter i złożoność sprawy, czas poświęcony przez pełnomocnika na przygotowanie się do sprawy, zaangażowanie w wyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy, dopuszczenie dowodów z przesłuchania świadków, wysokość należnych oskarżycielce posiłkowej kosztów należało ustalić z uwzględnieniem maksymalnego limitu sześciokrotności stawki minimalnej i terminów posiedzeń tj. w kwocie 6912 zł (6 x 1152 zł (720 zł (za pierwszy termin posiedzenia) + podwyższenie stawki minimalnej za każdy następny dzień o 20 % (144 zł x 3 = 432 zł) - (§ 17 pkt 1 wskazanego rozporządzenia) - zgodnie z wnioskiem wykazane zostały cztery terminy posiedzenia).

Dodatkowo stronie przysługiwał (art. 618j k.p.k.) zwrot wydatków za koszty podróży pełnomocnika z siedziby spółki adwokackiej do siedziby Sądu Najwyższego i z powrotem, wykazany we wniosku samochodem osobowym, ustalony według zasad rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów

osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2023 r., poz. 5) na kwotę - 2014,80 zł (219 km x 2 x 4 x 1,15 zł).

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]